

naturbeskyttelseslovens § 18, skal ses i sammenhæng med, at der ofte forekommer fortidsminder inden for beskyttelseslinjen.

Det er ministeriets opfattelse, at den foreslåede bestemmelse viderefører den samarbejdspraksis, som allerede i mange tilfælde er etableret mellem de kulturhistoriske museer og kommuner og amter.

Til stk. 2.

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen skal underrette modtageren af en byggetilladelse om museumslovens bestemmelser i §§ 25-27. Bestemmelsen vedrører byggetilladelser, idet der her anses for at være et særligt behov for at orientere den anlægsansvarlige om lovforslagets §§25-27.

Hensigten er at sikre, at den anlægsansvarlige får oplysning om muligheden for at indhente en udtalelse fra et kulturhistorisk museum om risikoen for at ødelægge væsentlige fortidsminder senest samtidig med, at vedkommende har opnået tilladelse til igangsætning af et byggearbejde, jf. § 25. Endvidere vil vedkommende blive gjort bekendt med muligheden for, at et kulturhistorisk museum foretager en forundersøgelse med henblik på at vurdere den omtalte risiko – evt. mod betaling, jf. § 26. Endelig sikres det, at den anlægsansvarlige bliver gjort bekendt med muligheden for, at vedkommende skal betale for en arkæologisk undersøgelse, jf. § 27.

Der henvises i øvrigt til Bygningsreglementets bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at hvis der i byggetilladelsen optages krav fra anden lovgivning, skal dette nævnes særskilt i tilladelsen, jf. bemærkningerne til stk. 1.

Til § 25

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen fastslår, at bygherren, eller den for hvis regning et jordarbejde på landjorden skal udføres, kan anmode et kulturhistorisk museum om en udtalelse om risikoen for at ødelægge væsentlige fortidsminder på det pågældende areal. Til landjorden henregnes moser og våde enge, men ikke vandløb og søer, jf. § 28.

Ministeriet havde i det lovudkast, der var udsendt til høring, lagt op til, at den anlægsansvarlige skulle have pligt til at henvende sig forud for igangsætning af jordarbejder. I lyset af høringsrunden er ministeriet nået frem til, at en henvendelsespligt må anses for u hensigtsmæssig. Det må i denne forbindelse tillægges afgørende betydning, at den foreslåede nye finansieringsordning for arkæologiske undersøgelser, jf. § 27, stk. 4, indeholder et incitament for den anlægs-

ansvarlige til at indhente information om den mulige forekomst af fortidsminder.

Muligheden for at indhente en udtalelse om risikoen for at støde på fortidsminder ved jordarbejder er således et tilbud til den anlægsansvarlige. Vedkommende kan herefter vurdere tilbuddet i lyset af de øvrige oplysninger, der måtte fremgå af det relevante planmateriale, jf. § 23 og på baggrund af de oplysninger, der måtte fremgå af en eventuel tilladelse til at igangsætte det pågældende jordarbejde, jf. § 24. Den anlægsansvarlige får hermed en mulighed for at tilrettelægge sit jordarbejde således, at en udgift til en arkæologisk undersøgelse eventuelt vil kunne undgås eller mindskes, jf. § 27, stk. 4.

Til stk. 2.

Bestemmelse er ny. Bestemmelsen fastslår, at et kulturhistorisk museum, der modtager en anmodning efter stk. 1, skal fremkomme med en stillingtagen til, hvorvidt det arbejde, som anmodningen vedrører, indebærer en risiko for ødelæggelse af væsentlige fortidsminder. Udtalelsen skal endvidere tilkendegive, hvorvidt det i givet fald vil være nødvendigt at gennemføre en arkæologisk undersøgelse mv., jf. § 27, stk. 3-10.

Et museums udtalelse kan eventuelt baseres på en forundersøgelse på stedet om den mulige forekomst af fortidsminder under jordoverfladen, jf. § 26.

Det fremgår af bestemmelsen, at museets behandling af anmodningen fra en anlægsansvarlig sker under kulturministerens ansvar, såfremt det vurderes, at den nævnte risiko foreligger. Det er således hensigten, at museumsstyrelsen skal medvirke til at koordinere administrationen af de henvendelser, der rettes til museerne med henblik på, at der skabes en ensartet forvaltningspraksis, hvor hensynet til kulturarven afvejes over for jordarbejdets omfang og hensynet til dets gennemførelse.

Såfremt der på det pågældende areal er konstateret en sandsynlighed for, at der findes fortidsminder under jordoverfladen, skal museet i sin udtalelse oplyse om fortidsmindernes omtrentlige afgræsning. En eventuel indstilling til museumsstyrelsen om gennemførelsen af en arkæologisk undersøgelse skal indeholde en begrundelse for behovet for undersøgelsen samt et budget for undersøgelsen, herunder den efterfølgende dokumentation mv. Det er således forudsat, at beslutningen om gennemførelse af arkæologiske undersøgelser, fortsat skal ske på grundlag af en samlet faglig prioritering på nationalt niveau. Der henvises i øvrigt til § 27, stk. 3.